

(Продължава от стр. 10)

Винаги съм отказвал приятелски, защото смятам, че, обрзано казано - пъпът ми е хвърлен в „Булстрад“.

- Всъщност какво е за вас „Булстрад“?

- „Булстрад“ е една от фирмите в България, в която всеки, който е работил, не си е изгубил времето. Напротив - то е работело за него. Независимо дали е продължил в дружеството, или е отишъл на друго място. Смятам, че „Булстрад“ е било като храм на застраховането и всеки, който е знаел същността на застраховането, е бил тук на работа или е минал през него. Сигурен съм, че същото ще кажат и други хора като Лука Доков, Георги Абаджиев...

- Продължава ли да има и в застраховането чиновници и професионалисти?

- Застраховането се прави само от професионалисти, но за съжаление в дружествата още има и чиновници. Това са случайни хора на застрахователния пазар, които смятат, че тази работа е много проста и могат да я вършат твърде лесно, като копират условията, подбиват цените и

Румен Янчев, председател на УС и изпълнителен директор на ЗПАД „Булстрад“

че ни предстои много още работа. Особено по отношение на усвояването на европейските методи в застраховането и прилагането на критериите, които са задължителни.

- Нали вече се приспособяваме към тях и се готвим да ги практикуваме!

- Не е точно така, защото никой не си праща детето в първи клас, когато е едва на две години. Тъй като то няма да усвои учебната материя. Не може механично да се наложи каквото и да е застрахователно законодателство - европейско, американско или японско. Никой не спори, че те са по-добрите. Но за да се стигне до европейското законодателство, трябва да се извърви един много, много дълъг път на напасване с него. За европейското законодателство у нас се заговори преди две години, и по-интензивно от миналата година, тъй като е предстоящо приемането ни в Европейския съюз. И в рамките на 12 месеца трябва да приемем всички директиви. Не знам

още от 1 януари следващата година или това да стане от 2007, 2008 година? *

- По-добър е вторият вариант. По принцип аз съм за приемането на кодекса, но съм против той да влезе в сила от 1 януари 2006 година.

- Какво очаквате и какво искате да се случи на застрахователния пазар от първия ден на следващата година, а и нататък, когато ще бъдем пълноправни членове на Европейския съюз?

- Ако може всички застраховки да са безплатни, казано на шега. Вероятно такава е желанието на хората. Но в края на краищата застраховането изпълнява определени социални функции като дейност, която извършват застрахователните дружества. Те от своя страна са благотворителни организации. Разбира се, че на последващ етап, както е навсякъде по света, те са най-големите спонсори, осъществяващи голяма благотворителност. Не трябва да се забравя, че дейността на застрахователните дружества почива

„БУЛСТРАД“ Е КАТО ХРАМ НА ЗАСТРАХОВАНЕТО

бързат да печелят лесни пари. Такива има и днес между нас, което в никакъв случай не е добре за нашия пазар. Това все още е практика, а българският вариант не е най-добрият!

- А хората, от които сте се учили в ония млади години, в самото начало?

- Навремето „Булстрад“ е била компания, която силно е респектирала, много малко хора са знаели какво всъщност е „Булстрад“.

Името на дружеството е било terra incognita (непозната земя). Когато аз започнах, в него работеха 80-90 души - никак не бяха много. И в същото време се правеха много сделки и много пари. Години наред - 5-6-7, за нас бе респектиращо да минем през етаж на председателя на дружеството. И не защото си закъснял или той е бил страшилище.

Има си хас, защото става дума за хора като г-н **Георги Абаджиев**, към когото имахме огромно уважение. По негово време 30%-40% от работещите в дружеството бяха млади хора. И си спомням, че предизвикахме среща с г-н Абаджиев, за да поговорим за това как младите специалисти ще имат по-добра възможност да подобрят квалификацията си, в това число и като идат на специализация в чужбина. Отговорът беше много прост - да, ще отидат, но тогава, когато ще ни представят там достойно. И всеки от нас разбираше колко много трябва да се потрудим, преди да предявим подобно искане, или в случай че ни се направи такава предложение. С други думи - в чужбина трябваше да идеш подготвен, за да се върнеш още по-подготвен след това.

- Бихте ли споменали други имена на хора, от които сте се впечатлявали и учили?

- Те са известни и всички са уважавани от нас - **Симеон Дървингов, Йордан и Тодор Генчеви, Симеон Симеонов**, да не говорим за **Димитър Попов, Лука Доков** и други. Аз споменавам тези, които

са ме учили пряко в началото на моя път - иначе те бяха цяла плеяда, между които си спомням г-жа **Куртева, Георги Стефанов**. Това е за мен „Булстрад“ - школа за българското застраховане, с дълбоки и трайни традиции. И през последните две-три години започнахме да работим в тази посока - да създаваме традиция. Резултатите, надявам се, ще станат видни догодина и по-догодина. В момента разработваме програма за създаване на по-добра перспектива за реализирането и осъществяването на младите хора между 25 и 35 години. Надявам се, че тя ще им помогне за бързата им адаптация и необходимото им развитие в „Булстрад“. Става дума за амбициозните и за знаещите млади хора. Има неща, които трябва да си научил, преди да си дошъл в нашето дружество. Или както казва големият футболист **Христо Стоичков** - аз няма да уча футболистите в националния отбор как да спират, да овладяват и да ритат топката, на тези неща е трябвало да ги научи друг преди това. В нашия случай - не трябва сега да пращаме млад служител да учи език, да овладява компютър или на курс за шофьор. Така само си губим времето и ще харчим излишни средства за подготовката му. Като дойде тук, той да е добре, отлично да е подготвен и тогава да го изпратим в чужбина, за да изучава неща, с които да помогне за развитието на дружеството. А по този начин ще има самочувствието, че е минал през академия на застраховането.

- И понеже говорим за младите в застраховането - дава ли им се път днес и какво е поведението им?

- Те не могат да се оплачат, че не им се дава път, напротив. Но типично за тяхното поведение, на цялото поколение млади хора, е голямото им нетърпение. Искат и бързат всички хубави неща да им се случат за една година. А за това им е необходим определен период от време - първо да докажат на себе си, че са

получили необходимата подготовка за своята работа, и после да докажат и на останалите, че са способни да я вършат. Такива хора не може да не бъдат забелязани и да не им се предложи перспектива за развитие. Защото застраховане е имало, има и винаги ще има.

- Нека сега си послужим с една метафора и да си представим сградата на българското застраховане, в която са КФН, Асоциацията на българските застрахователи, Националното бюро „Зелена карта“, „Гаранционен фонд“, застрахователни дружества,

дали е възможно да се случи такова чудо. Ако това е условието, пречката за влизането ни в ЕС, да го приемем, но то не решава проблемите ни. Смяе да кажа, че ние не сме готови за издигане на българското застраховане на европейско равнище. А идеята е европейското законодателство да въведе ред и да направи българските дружества по-конкурентоспособни и по-модерни. Работата не е само в приемането на даден закон, което не значи, че влезе ли в сила от 1 януари, всичко ще е супер. Според мен не трябва да се отлага приема-

върху точни науки.

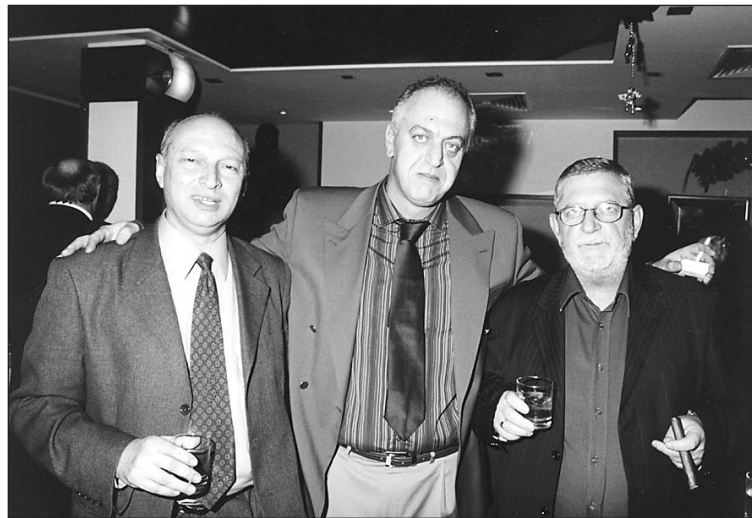
През 2006 година едва ли ще стане, но ми се иска пазарът да достигне такава зрялост, че той да се оздрави и да може да посрещне големи природни изненади като наводнения, градушки, поройни дъждове, бури... за да е възможно да се изплатят големите щети, каквито имаше през тази година у нас. Да се възстановят загубите в особено големи размери, като се покачат цените на услугите. В това отношение се изисква зрялост и от страна на потребителите, ако те искат да бъдат обезщетени, трябва да имат здрав застраховател. Но увеличението на цените трябва да е в поносими размери. В България реакцията след такива събития е намаление на цените. Затова пак казвам - ще ми се застрахователният пазар да узрее, както узряват хубавите напитки, за което е необходимо време. За да пиеш 20-годишно вино, трябва да чакаш 20 години. Знаете до какво и докъде водят бързите работи. За съжаление на застрахователния пазар продължават да се случват непрофесионални неща. Все още не се е стигнало до абсурди, но ако се стигне - доста хора ще се откажат от застраховане, изобщо няма да се занимават с него.

- Какво очаквате за себе си, за семейството си и за своите колеги през новата 2006 година?

- Като всеки българин и аз искам тя да е една здрава година. Да имаме повече радости в семействата си и да се обичаме. А в служебен план - да постигнем всичко онова, което сме си поставили за цел, за да дочакаме и своите успехи. Стане ли това, не може да не сме доволни и да не се радваме заедно.

**С РУМЕН ЯНЧЕВ
Ви срещна
ПЕТЪР АНДАСАРОВ**

* Разговорът бе проведен на 2 декември, преди приемането от Народното събрание на Кодекса за застраховане

Миналата година Румен Янчев получи приза на Фондация „Проф. Велеслав Гаврийски“ за цялостен принос в застраховането.

На снимката: доц. д-р Григорий Вазов (вдясно), и Максим Максимов (вляво)

брокерските къщи и агентите. Как изглежда в очите на Румен Янчев тази сграда?

- Като кошер, не знам чия е по произход тази дума, но е хубава.

- А в този кошер има ли необходимия ред? И какъв би трябвало да е той?

- Подредбата може да изглежда много по-добре в този условно наречен кошер. В него все още липсва необходимият ред, за което има и причини. Едва ли обаче и точно сега е моментът да ги анализираме. Но съм категоричен, че редът не е добър, което ни навежда на мисълта,

нето на европейското законодателство, но и не е нужно да се настъпва педалът с прекалено голяма сила.

- Струва ми се, че намековате за Кодекса за застраховане?

- Да, и за него.

- Нека изплюем камъчето, дете се казва. Кой е подобният вариант за застрахователите - ако се приеме становището на КФН, в Кодекса за застраховане да се премахне минималната рискова премия за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ и пазарът да се либерализира